

РЕШЕНИЕ

№ 644

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20211110216306 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на /дружество/, с ЕИК XXXX, срещу Наказателно постановление (НП) № Р-10-830 от 04.11.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, за нарушение на разпоредбата на чл.108, ал. 1 от Кодекса на застраховането (КЗ), за което на основание чл. 647, ал. 2, вр. 644, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ е наложено на /дружество/, с ЕИК XXXX, административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева.

В жалбата са изложени доводи за допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи се, че липсвал констативен акт съобразно чл. 19, ал. 6 от Закона за КФН, а направо бил съставен АУАН. Поддържа се, че дружеството не е извършило нарушение, тъй като посоченият в КЗ срок за произнасяне по претенции не следвало да се определя като абсолютно задължителен поради липсата на санкционна норма за неспазването му. Твърди се, че с общата разпоредба на чл. 644 от КЗ не било законосъобразно да се налага наказание за всяко нарушение на разпоредба от КЗ. Сочи се, че наложената имуществена санкция е несправедлива по размер. С оглед изложеното се моли за отмяна на обжалваното НП, а при условие на евентуалност - НП да бъде изменено с налагане на имуществена санкция в минимален размер.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител.

Въззиваемата страна - КФН, редовно призована, се представлява от юрк. Любенова, която моли съда да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Поддържа, че нарушението е извършено в условията на повторност и не са налице основания за прилагането на чл. 28 от ЗАНН Претендира юрисконсултско възнаграждение

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е постъпила в законовия 14-дневен срок от връчването на наказателното постановление, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

От фактическа страна се установява, че по постъпила на 08.07.2021г. жалба от Г.Г в КФН относно забавено произнасяне по претенция от страна на /дружество/ била извършена проверка на документацията по претенция за възстановяване на медицински разходи № 210876074.

За извършване на проверка по случая били изискани от /дружество/ писмени обяснения, както и заверени копия от цялостната документация по тази преписка. Отговорът на застрахователя бил получен в КФН с писмо на 22.07.2021г.

След запознаване с цялата представена документация по случая било установено следното:

На 09.06.2021г. по електронен път била предявена претенция пред /дружество/ за възстановяване на разходи за закупени лекарства, като претенцията била заведена под № 210876074 на основание договор за групов медицинска застраховка „Закрила“, обективизиран в застрахователна полица № 0210210126000183, с период на застрахователно покритие от 01.04.2021 г. до 31.03.2022 г. включително.

При завеждане на претенцията ползвателят на застрахователни услуги представил на застрахователя всички документи, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, както и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатена претендираната сума.

Застрахователното обезщетение в размер на 33,25 лв. било изплатено по банковата сметка на Г.Г на 12.07.2021г.

След като към момента на предявяване на претенцията са били представени всички писмени доказателства във връзка с нея, проверяващите са приели, че считано от 09.06.2021 г., съгласно чл. 108 КЗ за застрахователното дружество е възникнало задължение да се произнесе по предявената претенция. В тази връзка е установено, че до изтичане на 15-дневния срок - т.е. до 30.06.2021г. /вкл./, застрахователят не се е произнесъл по предявената пред него претенция, като нито е определил и изплатил размера на обезщетението, нито е постановил мотивиран отказ, а се е произнесъл по претенцията чрез изплащане на обезщетение едва на 12.07.2021 г., т. е. след изтичане на законоустановения срок.

При така изложената фактическа обстановка били издаден АУАН № Р-06-874/13.10.2021 г. и процесното НП, с което за нарушение на разпоредбата на чл.108, ал. 1 от Кодекса на застраховането (КЗ), за което на основание чл. 647, ал. 2, вр. 644, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ е наложено на /дружество/, с ЕИК XXXX, административно наказание - „имуществена

санкция“ в размер на 2 000 лева. АНО се е мотивирал със санкционната разпоредба касаеща нарушение с посочения състав, извършено при условията на повторност, по съображения, че деянието е извършено в 1 -годишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-304 от 10.06.2020г. /в сила от 15.06.2021г./. Наложена е в законоустановения минимум.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства и писмени доказателства, а именно: показанията на свидетелите Светослава Александрова и писмените доказателствени материали приобщени по реда на чл. 283 от НПК към доказателствената съвкупност по делото.

Депозираните от свидетелката Светослава Александрова показания са последователни и логични, допринасят за установяване на обстоятелствата по извършената проверка и направените при същата констатации, както и в пълна степен кореспондират със събраните по делото писмени доказателства, поради което съдът ги кредитира в цялост.

Съдът, на базата на безспорно установените фактически констатации, намира от правна страна следното:

Като инстанция по същество в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка досежно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и оспорваното НП са издадени от надлежни органи при спазване на установения за това ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН, имат изискуемото по закон съдържание, надлежно са връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права.

Съдът приема от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата, при които е осъществено, и законовите разпоредби, които са нарушени, както и че същите са издадени от компетентни органи в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат законоустановените реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН, както и са издадени от компетентни органи.

От представените по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушение на чл.108, ал. 1 от КЗ от застрахователното дружество. По силата на чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят е длъжен да се произнесе по всяка претенция в срок от 15 работни дни от представяне на доказателствата, като определи и изплати обезщетение, или мотивира своя отказ. В разглеждания случай 15-дневният срок започва да тече от 09.06.2021г., когато са представени пред застрахователя всички необходими за определяне на претенцията доказателства. Безспорно е, че застрахователното обезщетение е изплатено на 12.07.2021г. – извън законоустановения срок.

Относно квалификацията на нарушението като повторно настоящият касационен състав намира изложените в жалбата възражения за неоснователни. Съгласно чл. 644, ал. 2 КЗ „при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 1 е от 1000 до 6000 лв., а по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 40 000 лв.“. Легална дефиниция на повторно нарушение се съдържа в пар. 1, т. 51 от ДР на КЗ - извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В случая деянието е извършено в 1 - годишен срок от влизане в сила на НП № Р-10-304 от 10.06.2020г. /в сила от 15.06.2021г./, с което /дружество/ е санкционирано за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, следователно за същото по вид нарушение.

Съдът намира за неоснователни съдържащите се в жалбата оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на констативен акт по чл. 19, ал. 6 от Закона за КФН, а направо е бил съставен АУАН. Това е така, защото съгласно чл. 36, ал. 1 от КЗ административнонаказателното производство се образува със съставянето на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Такъв в случая е бил издаден, поради което липсва допуснато съществено процесуално нарушение в тази връзка.

Съдът намира за неоснователно и възражението, че за нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ липсва предвидена санкционна норма, както и че определеният с нея срок е инструктивен. От словесната формулировка на цитираната разпоредба, а именно „застрахователят е длъжен“ се обуславя извод за императивния и характер.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не е предвидена санкция за нарушение на разпоредбата на чл. 108 от КЗ, тъй като такава е предвидена в разпоредбата на чл. 644 от КЗ, в която са предвидени санкции за „лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя и“.

По същество съдът приема, че нарушението е безспорно доказано от обективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, а доколкото санкционираният субект е юридическо лице не следва да се обсъжда въпросът за наличие на субективен елемент, доколкото отговорността на юридическите лица е обективна.

Съответна по вид и размер е и наложената административна санкция, която е определена в установения от закона минимален размер за случаи на повторност, поради което съдържащите се в жалбата оплаквания, че същата е несправедлива, са неоснователни.

Съдът намира, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Процесното нарушение не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Нарушението е извършено в условията на повторност и отразява трайна тенденция дружеството да нарушава сроковете за изплащане на обезщетения на увредените лица и като цяло уврежда обществените отношения по предоставяне на застрахователни услуги и осигуряване на

застрахователно покритие на застраховани рискове. В случая, нарушението е продължило немалък период от време – 12 дена, през който потребителят не е бил обезщетен за понесените от него вреди. Забавеното произнасяне по претенцията несъмнено е накърнило интересите му. Поради това процесното нарушение не се откроява с по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид и не може да бъде квалифицирано като маловажно.

С оглед изложеното наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход на делото съдът дължи произнасяне по своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна, като намира същата за основателна. Предвид не високата фактическата и правна сложност на делото, но при отчитане процесуалната активност на юрисконсулта, свързана както с участие в съдебното заседание, така и с депозирането на писмена защита, нейният размер следва да бъде определен в размер на сумата от 100 лв.

С оглед изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № Р-10-830 от 04.11.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, за нарушение на разпоредбата на чл.108, ал. 1 от Кодекса на застраховането (КЗ), за което на основание чл. 647, ал. 2, вр. 644, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ е наложено на /дружество/, с ЕИК XXXX, административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева., като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА /дружество/, ЕИК XXXX, да заплати на Комисия по финансов надзор съдебни разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____